

DIEVO IŠRINKTA GARBINIMO VIETA

 Pasilikime stovėti dar minutėlei, kol palenksime galvas maldai. Ir dabar, su palenktomis galvomis, ir aš tikiuosi mūsų širdys taip pat palenktos, man įdomu, kiek čia šį vakarą norėtų, kad juos prisimintų maldoje, kažko ypatingo? Ar nepakeltumėte savo rankos, sakydami: „Dieve, duok man šį vakarą tai, ko aš ieškau“. Telaimina jus Viešpats.

² Mūsų Dangiškasis Tėve, mes dabar nuolankume artinamės prie šito didžio malonės Sosto, tikėjimu mes judame į Anapus; kur Dievas ir Angelai, ir Cherubai, ir visa Dangaus kareivija yra susirinkusi kartu. Nes Jis pasakė, kad nė vienas žvirblis nekrinta žemėn be Dangiškojo Tėvo žinios. Kaip labiau Jis žino, kai čia šimtai žmonių yra palenkę savo galvas, ir šaukiasi Tavęs su ypatingais prašymais. Tėve, pažvelk žemyn šį vakarą į vargstanti pasaulį, nes mes esame vargstantys žmonės.

³ Ir aš meldžiu, Dieve, kadangi mes susirinkome čia ir išreiškiame Tau mūsų tikėjimą gyvuoju Dievu, Kuris atsako į maldas; mes išėjome iš šio pasaulio, kur žmonės su neapipjaustytais širdimis ir ausimis, išėjome, kad gyventi atskirtą gyvenimą, ir gyventi išpažįstant savo tikėjimą į Tave. Šį vakarą mes keliame rankas, ir sakome: „Mes esame vargstantys“. Brangus Dieve, atsakyk į kiekvieną jų prašymą.

⁴ Ir dar, Tėve, mes meldžiame, kad Tu aplankytum mus šį vakarą Žodyje. Mes ateiname čia dėl pataisymo, dėl supratimo, kad mes žinotume kaip gyventi šiuo dabartiniu laiku; ko laukti, ką daryti. Nes, mes žinome, kad Viešpaties Atėjimas artėja, pagal visus ženklus, kuriuos išpranašavo pranašai. Mes artėjame prie laiko, Viešpatie, kai Tavo vaikams bus duotas pilnas išlaisvinimas. Dieve, leisk mums, kiekvienam, būti ten, Tėve. Kad nė vieno netrūktų. Tai mūsų būvimo čia tikslas, Viešpatie. Mes mylime Tave, ir mes stengiamės pasiruošti tai valandai.

⁵ Kalbėk mums, mes vėl prašome, šį vakarą. Ir išgydyk sergančius. Visus sergančius ir kenčiančius, kurie yra šiame pastate, mes meldžiame, kad Tu išgydytum juos, Viešpatie; ir ypač tuos, kurie turi dvasinių poreikių. Mes meldžiame, kad Tu išgelbėtum kiekvieną pražuvusią sielą. Pripildyk kiekvieną tikintįjį Šventąja Dvasia. Ir atnaujink stiprybę ir Jėgą Savo tikinčiuose vaikuose. Suteik tai, Tėve. Mes prašome daug, nes Tu pasakei mums, kad prašytume: „prašykite apščiai, prašykite didžiųjų dalykų, daugelio iš jų“, kad mūsų džiaugsmas būtų pilnas. Ir mes prašome to Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Galite sėstis.

⁶ Aš tikrai manau, kad tai didi privilegija ši vakarą, grįžti čia vėl ant pakylos, čia šioje vidurinėje mokykloje, matyti šiuos nuostabius žmones, kurie susirinko čia paklaustyti Evangelijos. Aš prašau Dievo malonės, kad padėtų man pasakyti jums Tiesą, kiek man žinoma Tiesa. Jis gali užčiaupti žmogui burną, lygiai kaip Jis užčiaupė nasrus liūtams. Ir jeigu aš bandyčiau pasakyti ką nors neteisingo ir priešingo Jo valiai, mano nuoširdi malda yra, kad Jis užčiauptų mano burną, kad aš to nepasakyčiau. Nes, tikrai, aš pats noriu būti Danguje; ir aš niekada nebūčiau ten, ir, bevisio šito, aš būčiau melagingas vadovas, tas, kuris kažką neteisingo padarė. Jeigu aš tai darau, tai todėl, kad aš nežinau skirtumo. Telaimina jus Viešpats.

⁷ Taigi, rytoj ryte, jeigu tai bus Dievo valia, aš ketinu kalbėti tema „*Santuoka Ir Skyrybos*“. Ir mes tikimės, kad jūs ateisite, ir atsinešite savo pieštukus ir popierių. Mes neužimsime daug laiko, bet aš tik norėčiau. . . Tai buvo mano sugrįžimo čia tikslas, pirma, į Indianą, ką aš jums ir pažadėjau. Ir aš pasistengsiu, rytoj ryte. Jeigu tai neišeis rytoj ryte, aš padarysiu tai rytoj vakare. Tačiau aš pasistengsiu rytoj ryte, jei Viešpats panorės, kalbėti ta tema, dvi mąstymo mokyklos. Ir tegul Dievas padeda mums sužinoti kas yra Tiesa, tiesiog sužinoti kas yra Tiesa, kad mes galėtume vaikščioti Tiesoje ir Sviesoje. Mes. . .

⁸ Jūs žinote, aš turėjau vieną tamsiaodį draugą. Jis pasakė man, jis tarė: „Broli Bili, - jis pasakė, - aš—aš nenoriu turėti jokių problemų prie upės“. Jis pasakė: „Aš noriu laikyti bilieta savo rankoje. Ir kai pasigirs švilpukas, aš nenoriu ten turėti problemų. Aš prašiau Viešpatį, labai seniai, jei kas nors yra neteisingo, te leidžia man sutvarkyti tai tiesiog dabar, - pasakė, - kadangi bus tamsu ir audringa tą rytą, kai laivas pajudės į kitą krantą“. Pasakė: „Aš nenoriu jokių trukdymų. Aš noriu tuo visu pasirūpinti dabar“. Tai štai dėl ko mes čia, kad pasirūpintume ir pašalintume visus trukdymus, taigi, kad mes tą valandą galėtume įlipti į laivą.

⁹ Taigi, aš nekalbėsiu ilgai ši vakarą, kadangi rytoj mes turime du tarnavimus. Ir tada aš iškart išvykstu, kažkur kitur, į kitus tarnavimus.

¹⁰ Bet, dabar, Pakartoto Įstatymo Knyga. Aš noriu perskaityti iš 16-to skyriaus, pirmas tris eilutes, iš Pakartoto Įstatymo 16:1 iki 3.

Švesk Abibo mėnesį, ir laikykis perėjimo. . . VIEŠPATIES tavo Dievo: . . . (ketvirta) Abibo mėnesį VIEŠPATS, tavo Dievas, išvedė jus nakčia iš—iš Egipto.

Todėl aukok perėjimą VIEŠPAČIUI savo Dievui, iš avių ir iš galvijų, toje vietoje, kurią VIEŠPATS išsirinko, kad patalpintų ten savo vardą.

¹¹ Taigi, mano šio vakaro tema yra: „*Dievo Išrinkta Garbinimo Vieta*“.

Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, čia mėnuo A-b-i-d. . . -b, reiškia „Balandis“. Balandžio mėnesį, štai kada jie buvo išvesti.

Ir dabar keisčiausia yra tai, kad mes ši vakarą, kaip Dievo garbintojai, šiomis dienomis, kuriomis mes gyvename, ir mes randame tiek daug skirtingų žmonių supratimų. Ir tol, kol yra įvairūs supratimai apie dalykus, tai kyla ir įvairūs klausimai; turi būti vienas teisingas atsakymas į kiekvieną užduotą klausimą.

Jeigu aš užduočiau klausimą: „Kas *tai* yra?“

„Na, - pasakytumėte, - tai rašomasis stalas“.

„Kam jis?“ Suprantate?

¹² Taigi, čia, kas nors galbūt pasakys: „Tai ne stalas. Tai lenta“. Na, tai yra lenta, bet taigi, tai yra rašomasis stalas. Suprantate, turi būti teisingas atsakymas į tai.

Ir jeigu aš užduočiau klausimą apie bet ką, tai turi būti ir teisingas atsakymas. Gali būti kažkas arti to; bet turi būti ir teisingas, tiesus atsakymas į kiekvieną klausimą. Taigi, todėl, į kiekvieną klausimą, kuris atsiranda mūsų gyvenime, turi būti teisingas, tikslus atsakymas.

¹³ Ir dabar, šiandien, mes girdime—girdime tai sakant, daugelis žmonių pasaulyje šiandien. . .

Kaip misionierius, turėjau keletą kelionių į užsienį ir aplink pasaulį, aš susitikau su įvairių religijų atstovais, tokiais kaip budistai ir musulmonai, ir sikai, ir džainai, ir iš daugelio kitų pasaulio religijų. Ir tuomet čia, mūsų pačiose Jungtinėse Valstijose; ir kitose užsienio šalyse, susitikau su visokiomis, įvairiomis mūsų bažnyčiomis, tokiomis kaip mūsų denominacinės bažnyčios, pradedant nuo ankstyvųjų Romos katalikų, ir paskui graikų, ir taip toliau, ir įvairios apeigos, ir toliau per . . . visus denominacinius laikotarpius, devyni šimtai su kažkiek įvairių protestantiškų denominacijų.

Taigi, kiekviena iš jų, žinoma, jūs galite matyti jų supratimą, ir aš jų neteisiu. Kiekviena iš jų teigia, kad jie yra tikri, kad pas juos yra tiesa. Ir žmonės, kurie priklauso toms bažnyčioms, tuo tiki, kadangi jie įtvirtino savo—savo paskyrimo vietą, savo Amžinojo paskyrimo vietą, ant tos bažnyčios mokymo. Ir jie taip stipriai skiriasi, vienas nuo kito, kol iškyla devyni šimtai ir kažkiek skirtingų klausimų.

Todėl, esant devyniems šimtams ir kažkiek skirtingų klausimų, turi būti vienas teisingas Atsakymas. Ir aš norėčiau, kad mes ši vakarą, kadangi mes stengiamės keliauti į Dangų, ir sutikti mūsų Viešpatį Jėzų, Kurį mes visi mylime, aš norėčiau kreiptis į Raštą, kad tai sužinoti.

¹⁴ Taigi, jeigu tai Biblijos klausimas, tuomet jis turi turėti ir Biblijos atsakymą. Jis negali ateiti iš kažkokios žmonių grupės, iš bet kokios tam tikros draugijos, ar iš kažkokio ugdytojo, ar iš kažkokios denominacijos. Jis turi ateiti tiesiai iš Rašto, kur yra Dievo susitikimo vieta garbinimui. Ir žinoma, būdamas Dievu, kažkur yra susitikimo vieta, kurioje Jis susitinka.

¹⁵ Taigi, mes čia randame, kad Pakartoto Įstatymo Knygoje, pradžioje, Mozė išdėsto, grįžtant į Raštą, tuos dalykus, kuriuos jis jiems kalbėjo; kaip Jis išvedė juos iš Egipto galinga, stipria ranka, ir kaip pradžioje juos įtvirtino.

Jie buvo vadinami „Dievo tauta“, iki tol, kol jie išėjo iš Egipto, ir tuomet jie buvo vadinami „Dievo bažnyčia“. Kadangi, bažnyčia yra susirinkimas, arba, iš tikrųjų, „bažnyčia“ reiškia „kartą iššaukti“, tie, kurie buvo iššaukti. Ir jie išėjo iš Egipto, kad būtų bažnyčia.

¹⁶ Taigi, Dievas jiems pasakė, kai jie . . . prieš tai, kai jie pastatė šventyklą ir viską, ką jie padarė, „Aš išsirinksiu Savo garbinimo vietą, ir Aš įdėsiu ten Savo Vardą“. Ir tai yra vienintelė vieta, kur Dievas kada nors su kuo nors susitiks, buvo paskirta pagal Jo paties išsirinkimą. Jis išsirinko Savo vietą. Ir kur Jis išsirinko Savo vietą, Jis įdėjo Savo Vardą. 2-ta eilutė mums čia sako, kad „Jis įdėjo Savo Vardą toje vietoje, kurią Jis išsirinko, kad žmonės ten garbintų Jį“. Taigi, dalykas tas, kad mes norime surasti, kur yra ta vieta.

¹⁷ Su devyni šimtai ir kažkiek skirtingų idėjų, kur mes aplenkiame visas pagoniškas religijas, ir tiesiog kalbame tik apie krikščionišką religiją. Kuriems, aš turiu jausmus pagonims, arba kitaip aš tikrai nevykčiau ten ir nekalbėčiau jiems. Bet, jie yra neteisūs. Krikščionybė yra vienintelė religija, kuri yra teisinga, tai - Krikščionybė. Ir aš sakau tai ne dėl to, kad aš esu krikščionis; bet kadangi, aš tikiu, kad tai yra Tiesa. Tai yra vienintelė teisinga religija.

¹⁸ Aš buvau prie kapo, kur kas keturias valandas keičia balta žirgą. Kur, Mahomedas, didis kunigas ir—ir vadovas, iškart po Kristaus, manė, kad jis buvo pranašas, ir, aš neabejoju, kad jis buvo, iškart po brolių Makabėjų. Bet kada jie . . . Jis mirė. Jis pareiškė, kad jis vėl prisikels ir užkariaus visą pasaulį. Taigi, maždaug kas keturias valandas jie keičia sargybą, ir jie laiko baltą arklį prie jo kapo. Jie turi, jau du tūkstančius metų, laukdami, kad jis vėl prisikels ir užkariaus pasaulį. Bet suprantate . . .

¹⁹ Ir paimekime Buda; Buda gyveno prieš daug šimtmečių, prieš maždaug dvidešimt tris šimtmečius, japonų dievas. Ir jis buvo filosofas, panašiai kaip Konfucijus, ir taip toliau.

Bet visi jie, dėl . . . ikūrėjai, ir taip toliau, visi jie mirė su savo filosofija ir buvo palaidoti, ir guli kape.

Bet krikščionybė, kuri įkurta Jėzaus Kristaus, ten kapas yra tuščias. Jis buvo vienintelis Žmogus, kuris kada buvo žemėje, gyveno ir pasakė: „Aš turiu galią atiduoti Savo gyvybę ir vėl ją prikelti“. Ir Jis tai padarė. Ir Jis gyvena šiandiena.

Ir mes žinome, kad Jis gyvena, kadangi Jis yra su mumis, ir irodo Save matomais ženklais ir stebuklais, kuriuos Jis pažadėjo, kad Jis darys, jog tai parodytų. Taip, kad Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelio vaikus per dykumą, tai yra šiandiena su mumis, netgi Jis buvo nufotografuotas; darydamas ženklus ir stebuklus, kuriuos Jis pažadėjo, kad Tai darys šiomis dienomis, matant visus šiuos Žodžius, kuriuos Jis pažadėjo, pasireiškiančius šiomis dienomis. Taigi, visas likęs pasaulis yra lauke. Tai yra krikščionybė!

²⁰ Taigi, kadangi čia yra devyni šimtai klausimų dėl to, kur Dievas susitinka: „Jis susitinka su metodistais, ar Jis susitinka su baptistais, ir Jis susitinka *čia* ir *ten*, ir *kitur*“. Taigi, čia yra klausimas, taigi kiekvienas turi ieškoti savo išgelbėjimo su baime ir drebėjimu.

Bet ši vakarą aš noriu pabandyti rasti ir įrodyti Raštuose, kur yra tiksli vieta, kur Dievas susitinka ir garbina su žmonėmis. Ir, jeigu ji yra, tuomet ji yra vienintelė vieta, kur Jis kada nors susitiks.

²¹ Taigi, mes paėmėme šią temą iš Pakartoto Įstatymo. Tai yra graikų žodis, kuris turi sudedamą reikšmę, arba, jis reiškia „du įstatymai“. Graikų žodis „*Pakartotas Įstatymas*“, reiškia „du skirtingus įstatymus“.

Ir tai, ką turi Dievas, du skirtingus įstatymus. Ir vienas iš jų yra mirties įstatymas, ir kitas yra Gyvenimo įstatymas. Dievas turi du įstatymus. Sekti paskui Jį, ir tarnauti Jam, ir garbinti Jį – tai Gyvenimas; atmesti Jį – mirtis. Dieve yra du įstatymai.

²² Taigi, vienas iš šių įstatymų buvo žin... tapo žinomas pasauliui ant Sinajaus Kalno. Dievas davė įstatymą Mozei ir Izraeliui. Ne tai, kad įstatymas galėjo jiems padėti, tačiau įstatymas tik nurodė jiems, kad jie buvo nusidėjęliai. Iki to laiko jie nežinojo, kas buvo nuodėmė, kol jie gavo įstatymą. Negali būti įstatymo be bausmės. Be bausmės įstatymas yra ne įstatymas. Taigi, todėl: „Įstatymo sulaužymas - yra nuodėmė, ir atpildas už nuodėmę - mirtis“. Taigi, todėl, prieš tai kai Dievas davė jiems įstatymą, jiems nebuvo įskaitytas joks nusikaltimas.

Jeigu nėra įstatymo, kuris sako, kad jūs negalite važiuoti daugiau nei dvidešimt mylių per valandą, tuomet jūs galite važiuoti daugiau nei dvidešimt mylių per valandą. Bet jeigu yra įstatymas, sakantis, kad jūs negalite šito daryti, tuomet čia yra įstatymas, ir už jo - bausmė.

²³ Taigi, mirtis, mirties įstatymas, įsakymai buvo duoti ant Sinajaus Kalno, kurie pasakė žmogui, kad jis yra nusidėjęlis. Ir, peržengęs Dievo įstatymą, jis mirs. Bet įstatyme nėra jokio

išgelbėjimo. Tai... Tai buvo tik policininkas, kuris galėjo jus pasodinti į kalėjimą; ir jame nebuvo nieko, kas galėtų išleisti jus iš ten.

Bet tuomet Jis davė kitą įstatymą, kuris buvo ant Kalvarijos Kalno, kur nuodėmė buvo iškaityta Jėzuję Kristuję, ir ten bauda buvo sumokėta. Ir ne su... Ne įstatymu, „bet malone jūs išgelbėti“, Dievo malone, per Dievo jūsų esybės išankstinio žinojimo išankstinį paskyrimą.

²⁴ Taigi mes matome šiuos du įstatymus, Pakartotas Įstatymas, kalba apie du įstatymus. Buvo du įstatymai. Vienas buvo mirties įstatymas, o kitas - Gyvenimo įstatymas.

²⁵ Taip pat žmonėms buvo duotos dvi sandoros. Ryte mes ruošiamės apie tai kalbėti.

Viena iš jų buvo duota Adomui su sąlyga: „jeigu tu padarysi *tai* ir nedarysi *to*“, tačiau ta sandora buvo sulaužyta. Adomas, leva sulaužė ją, Edeno sode.

Tada Dievas sudarė antrą sandorą ir davė ją Abrahamui, ir ta sandora buvo besąlygiška. „Tai ne tas, ką tu padarei arba ką tu padarysi“; Jis pasakė: „Aš jau tai padariau“. Tai malonė. Tai Gyvenimo įstatymas. Dievas padarė tai dėl Abrahamo ir jo Sėklos po jo, tai yra, visai Abrahamo Sėklai.

Kaip Biblijoje sakoma: „Visas Izraelis bus išgelbėtas“, bet tai nereiškė, kad žydai. Kaip Paulius pasakė: „Tas Izraelis, kuris yra viduje, ar Izraelis išorėje“. „Išorėje“, kaip mes kalbėjome praeitą vakarą, tai buvo Izaoko vaikai, kūniškai. Bet Dievo įstatymas buvo per Kristų, kuris buvo Karališka Abrahamo Sėkla, kad, „malone išgelbėtas visas Izraelis“. Tai yra, „Visi, kurie Kristuję yra išgelbėti“, visi, antra Dievo sandora. Bet visi tie dalykai pranašavo apie Kristų.

²⁶ Dabar atkreipkite dėmesį į 2-ą eilutę. 2-a eilutė Pakartoto Įstatymo 16: „Garbinkite toje vietoje, kurią Aš išsirinksiu“. Taigi jūs privalote garbinti Dievą, Jis pasakė: „Toje vietoje, kurią Aš išsirinksiu“, ne tai, ką išsirinko kažkas kitas, bet, „ką Aš išsirinkau“.

Taigi, jeigu Dievas išsirinko vietą, tada mums reikėtų išsiaiškinti, ką Jis pasakė apie ją. Ir kurgi ji yra? Aš noriu ją rasti, kadangi, tikrai, aš noriu garbinti Jį.

Mes visi esame čia, šį vakarą, kad garbintume Jį. Mes sėdime čia šį vakarą, kaip metodistai, baptistai, katalikai, Jehovos Liudytojai, Mokslo Krikščionys, ir visi, tačiau visi mes kažko ieškome.

Mes norime žinoti Tiesą. Biblijoje sakoma: „Jūs pažinsite Tiesą, ir Tiesa jus padarys laisvais“.

Kai kas, jūs negalite žinoti ką jūs darote, jūs nežinote kaip tai daryti, kol jūs sužinote kaip tai daryti; greičiau, jūs nežinote

ką daryti, kol jūs sužinote kaip tai padaryti. Jūs turite žinoti ką jūs darote, ir kaip tai padaryti.

²⁷ Tai mums parodo, kad Dievas turi susitikimo vietą Savo garbintojams, vienoje tam tikroje vietoje. Ir tik toje vietoje vietoje Dievas susitinka su Savo garbintojais.

²⁸ Taigi, taip pat, ta vieta, kurią Jis išsirinko, kad Jį garbintų, Jis pareiškė, kad ten Jis įdėjo savo Vardą. Dabar paieškokime, per visus Raštus, ir sužinokime, kur yra ta vieta. Žinoma, jeigu Dievas pasakė, kad Jis įdės savo Vardą į tą vietą, kurią Jis išsirinko, kad susitiktų su žmonėmis ir garbintų su jais... ar, greičiau, jie garbintų Jį, tai kažkur Biblijoje tai yra, nes tai buvo visiems amžiams.

²⁹ Ir didis nesikeičiantis Dievas negali pasikeisti. Žmogus keičiasi. Bet jūs galite pasitikėti savo gyvybe viskuo, ką Dievas kada nors kokiui nors laiku yra pasakęs, kadangi tai yra Tiesa. Tai yra Tiesa. Kadangi, tai yra vienintelis dalykas, kuriuo aš galiu pasitikėti, tai Biblija. Kadangi, žmogaus žodis žlugs, bet Dievas yra aukščiausias.

Šiais metais aš žinau daugiau, nei aš žinojau praėjusiais metais. Jūs, taip pat, turėtumėte, kiekvieną dieną. Mes esame riboti, todėl mes įgyjame pažinimą.

Bet Dievas yra beribis. Jis yra beribis. Ir, būdamas beribis, Jis negali įgyti pažinimo. Pirmiausia, Jis yra tobulas. Kiekvienas sprendimas turi būti visiškai teisingas.

³⁰ Ir būdas, kuriuo Jis kartą veikė, Jis visada privalo veikti tokiu pat būdu, arba Jis veikė neteisingai, kai Jis veikė pirmą kartą. Jeigu žmogus kada nors ateis pas Dievą dėl išgelbėjimo, tuo pagrindu, kurio Jis jį priima, tai tuo pačiu pagrindu turi būti priimama kiekviena kartą. Teisingai. Jeigu žmogus kada nors ateis pas Dievą dėl Dieviško išgydymo, ir Dievas priims jį remiantis tam tikru pagrindu; sekantis žmogus ateis, Jis turės priimti jį tuo pačiu būdu, arba Jis pasielgė neteisingai, kai Jis priėmė pirmą žmogų. Dievas padėjo pagrindą, ant kurio Jis susitiks su žmogumi. Jis padėjo pagrindą to, ką Jis darys, kaip Jis tai darys, ir tai buvo per aukojamą avinėlio kraują Edeno sode. Dievas niekada, nė karto, nėra šito pakeitęs.

³¹ Jis nusprendė, kaip Jis išgelbės žmogų. Mes bandome šiandien įvesti žmogų į tai per mokymą; mes bandome juos mokyti, stengiamės juos auklėti, bandome išreikšti, bandome daryti visus tuos kitus dalykus; atvesti juos, per rankų paspaudimą, per krikštą, atvesti bet kuriuo kitu būdu, atvesti per laiškus. Bet vis tik išlieka, tas pat, Dievas susitinka su žmogumi po pralietu Avinėlio Krauju. Nuo pat pradžių Kraujas buvo Dievo būdas, ir Kraujas yra Dievo būdas šiandien. Gerai yra atgailauti ir visa kita, bet išgelbėjimas ateina tik per Kraują. Kraujas yra vienintelis būdas, kurį Dievas išsirinko, kad išgelbėtų žmogų, ir Jis negali šito pakeisti.

³² Jobas turėjo tą patį. Jis žinojo, kad jis buvo teisus, kadangi jis aukojo auką, ko Dievas iš jo ir reikalavo.

³³ Taigi, paieškokime dabar, kad pamatytume kas yra ta vieta, vieta, kur Jis įdėjo Savo Vardą. Mes ruošiamės surasti kur Jis įdėjo Savo Vardą. Tuomet, jeigu mes rasime, koks yra Dievo Vardas ir kur Jis tai įdėjo, tuomet mes turėsime garbinimo vietą, kai tik me tai surasime.

Visa tai, žinoma, buvo būsimų dalykų šešėliai. Visas įstatymas pranašavo apie būsimus dalykus.

³⁴ Tiesiog kaip, kad mėnulis yra saulės šešėlis. Jis tarnauja nesant saulei, lygiai kaip Bažnyčia turi tarnauti nesant Dievo S-ū-n-ui. Pasišalinus Sūnui, mažesnioji Šviesa, Bažnyčia, tikintieji, tarnauja Dievui ir teikia Šviesą nesant Sūnui. Bet kai pateka saulė, jūs daugiau nebematote mėnulio, nes jis nusileido. Jai daugiau neberekia jo šviesos, kadangi jo šviesa tik atspindys nuo saulės. Taigi, kaip vyras ir žmona, saulė ir mėnulis, Bažnyčia ir Kristus.

³⁵ Dabar mes sužinome, kad, visi tie dalykai yra Kristaus šešėlis. Visos aukos, šventės, ir viskas Senajame Testamente, pranašavo Kristų; lygiai kaip, kad šešėlis krenta ant grindų. Taigi čia, kur mes ruošiamės rasti teisingą garbinimo vietą, tai - sugrįžti čia, į Senąjį Testamentą, kur ji buvo duota, ir pamatyti, kuo buvo šie dalykai.

³⁶ Taigi, kai šešėlis krinta ant grindų, jūs galite pasakyti, vyras tai ar moteris, ar žvėris, ar kas ten bebūtų, kadangi jo šešėlis atspindi ant grindų. Ir kai tas šešėlis trumpėja, šešėlis yra negatyvas; ir negali būti negatyvo be pozityvo. Todėl, kada pozityvas artėja prie negatyvo, negatyvas susilieja su pozityvu. Šešėlis ir—ir pozityvas susieina kartu, ir tai - kas jį tuomet padaro pozityvu.

Ir jeigu „visi senieji dalykai, - sakoma Biblijoje, - Senajame Testamente, buvo būsimų dalykų šešėliai“, tuomet Kristus buvo būsimų dalykų šešėliu.

³⁷ Taigi, mes galime matyti, pagal Senojo Testamento simbolius, kur Jis išsirinko įdėti Savo Vardą, ir . . . iki šiol. Taigi, kaip šešėlis, krintantis ant grindų, aš sakiau, tai negatyvas, esantis provaizdžiu. Taip mes, taip pat galime matyti Senojo Testamento garbintojus susiliejančius į pozityvą Naujajame.

³⁸ Taigi, visos šios šventės, šventimai, visa šventykla, visa mediena, viskas šventykloje, viskas atvaizdavo Kristų. Visos aukojamos aukos, visi įstatymai, viskas buvo Kristaus provaizdžiu. Mes praėjome tai, kartas po karto, čia, bažnyčioje.

Tuomet per tai, mes matome, kad kiekvienas mokymas, bažnyčia, ir denominacija liko toli už nugaros. Jie išviso, netgi nedalyvauja bėgime. Kiekvienas mokymas, kiekviena bažnyčia,

kiekviena denominacija, yra visiškai palikti. Jiems iš viso nėra vietos.

³⁹ Niekur bažnyčia nėra atvaizduota Senajame Testamente, ar kur nors kitur Biblijoje, kaip tik priverstinė Babelės bokšto sąjunga. Tai vienintelis dalykas, kuris atvaizduoja sąjungą. Kadangi tai buvo iš Nimrodo, nedoro žmogaus, kuris išėjo ir priverstė visas mažas tautas sueiti į vieną vietą, ir tai didis bokštas. Tai buvo religinis garbinimas, žinoma, tačiau nebuvo įtrauktas į Dievo Žodį. Taigi štai kur jūs matote denominacinės religijos provaizdį, Babelės bokštą, Senajame Testamente. Kur, ši religija buvo tikrai religija, bet ne Dievo Žodžio religija.

⁴⁰ Dievas nepasirinko įdėti Savo Vardo į jokią denominaciją. Aš noriu Rašto vietos apie tai, jei ji yra. Aš žinau, jie tvirtina, kad Jis įdėjo, bet Jis neįdėjo. Jis negali įdėti Savo Vardo į įvairias vietas, kadangi Jis pasakė, kad Jis įdės Savo Vardą vienoje vietoje. Ir, ta viena vieta, kiekviena iš mūsų denominacijų nori pareikšti, kad jie yra ta vieta, tačiau tai prieštarauja.

Bet, kur Jis įdėjo Savo Vardą?

⁴¹ Taigi, ir, Jis, pirma, koks Jo Vardas? Mums reikės surasti (Vardą), koks yra Dievo Vardas, prieš mums surandant ką gi Jis įdeda į tą vietą.

Taigi, mes sužinome, kad Jis turėjo daug titulų. Jis vadinosi... Jis buvo vadinamas „Tėvu“, kas yra titulas. Ir Jis buvo vadinamas „Sūnus“, kas yra titulas. Jis buvo vadinamas „Šventoji Dvasia“, kas yra titulas. Jis buvo vadinamas „Šarono Rožė“, kas yra titulas. „Slėnių Lelija“ - yra titulas, „Aušrinė Žvaigždė“. „Jehova-jire, Jehova-rafa“, septyni skirtingi, sudedamieji, išpirkimo vardai, ir visi jie buvo titulai. Nė vienas iš jų nebuvo vardas.

Bet Jis turi Vardą.

⁴² Kai Jiš susitiko Možę, Jis dar neturėjo Vardo, ir Jis pasakė Mozei: „AŠ ESU, KURIS ESU“. Ir kai mes matome Jėzų žemėje, kalbantį Hebrajams 6-ame skyriuje... Prašau man atleisti, Švento Jono 6-as skyrius. Jis pasakė: „AŠ ESU, KURIS ESU“.

Jie paklausė: „Na, Tu esi Žmogus dar neturintis nė penkiasdešimt metų, ir sakai, kad Tu, esi matęs Abrahama?“

⁴³ Jis atsakė: „Pirmiau, nei buvo Abrahama, AŠ ESU“. Ir „AŠ ESU“ buvo Tas, degantis krūmas, Ugnies Stulpa, kuris buvo degančiame krūme, grįžtant į tas Mozės dienas, „AŠ ESU, KURIS ESU“.

⁴⁴ Ir dabar mes sužinome, kad Jėzus taip pat pasakė: „Aš atėjau Savo Tėvo Vardu, ir jūs Manęs nepriėmėte“. Tuomet, Tėvo Vardas turėtų būti Jėzus. Teisingai. Tėvo Vardas yra Jėzus, kadangi Jėzus taip pasakė. „Aš nešioju Savo Tėvo Vardą. Aš atėjau Savo Tėvo Vardu, ir jūs Manęs nepriėmėte“. Tuomet, Jo Vardas buvo Jėzus.

Ir Gabrielius pavadino Jį Jėzumi, pranašai vadino Jį Jėzumi, ir Jis iš tikrųjų buvo Jėzus. Prieš Jo gimimą, netgi šventas pranašas pasakė Jo Vardą, – *Emanuelis*, kas reiškia „Dievas su mumis“. Tuomet, „Dievas buvo apreikštas kūne, kad paimtų pasaulio nuodėmę“, ir, tam atlikti, Jam buvo duotas Jėzaus Vardas. Taigi, Jėzus yra Vardas.

Ir Vardas buvo įdėtas į Žmogų; ne į bažnyčią, ne į denominaciją, ne į mokymą, bet į Žmogų! Jis pasirinko Savo Vardą įdėti į Jėzų Kristų. Taigi, mes sužinome, kad tuomet Jis tampa Dievo garbinimo vieta, kur jūs Jį garbinate.

⁴⁵ Dar net prieš Jam gimus, Jis buvo pavadintas Vardu Jėzus. Tai buvo taip svarbu, tai buvo duota Jo motinai per Angelą Gabrielių, kad Jo Vardas bus „Jėzus, Dievo Sūnus“, kuriuo Jis buvo.

⁴⁶ Tuomet, štai mes tai turime. Štai taip, vienintelis. Ji yra, dėl Jo vienintelio, Dievo išrinkta garbinimo vieta. Dievo vieta, išsirkta. Dievas išsirkto susitikti su žmogumi; ne bažnyčioje, ne denominacijoje, ne mokyme, bet – Kristuje. Tai yra vienintelė vieta, kur Dievas susitiks su žmogumi, ir jis garbins Dievą, tai – Kristuje. Tai yra vienintelė vieta. Nesvarbu, ar jūs esate metodistas, baptistas, katalikas, protestantas, kas jūs bebūtumėte, yra tik viena vieta, kur jūs galite teisingai garbinti Dievą, tai – Kristuje.

Romiečiams 8:1, sakoma: „Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje, kurie vaikšto ne pagal kūną, bet pagal Dvasią“. Tai yra Evangelija.

⁴⁷ Mes galime skirtis mūsų mokymuose. Mes galime skirtis žmonių sukurtomis teorijomis. Jūs galite lankyti Metodistų bažnyčią, jūs turėsite būti metodistu; Baptistų – baptistu; Katalikų – kataliku. Bet kai jūs kartą esate pakrikštytas į Kristų, ir tampate Jo Kūno nariu, čia nėra skirtumo. Skiriančios sienos ir užtvartos sugriautos ir jūs esate laisvas, nes jūs esate Kristuje Jėzuje. Ir jūs garbinate Dievą Dvasioje ir Tiesoje, kai jūs esate Kristuje Jėzuje. Tai yra Dievo planas jums – garbinti Jį Kristuje Jėzuje.

⁴⁸ Taigi, nei viena bažnytinė denominacija negali į tai pretenduoti, nei viena negali į tai pretenduoti. Kaip jūs drįstate išsakyti panašius pareiškimus? Daryti tokius dalykus būtų antikristo dvasia, atitraukianti tolyn nuo Kristaus; patraukianti nuo Jo. Jūs negalite to daryti. Kristus yra vienintelė vieta, kur Dievas susitinka su garbintojais.

⁴⁹ Jie kalba, šiandien. Žmonės kalba man. Vienas žmogus ne taip seniai paskambino man Beumonte, Teksase. Jis pasakė: „Pone Branhamai, jeigu jūsų vardo nėra jūsų bažnyčios knygoje, jūs negalite patekti į Dangų“. Ar jūs kada nors taip pagalvotumėte? Netikėkite tokiais dalykais. Jie galvoja, kad jūs turite priklausyti tam tikrai bažnyčiai arba kitaip jūs

nepateksite į Dangu. Tai klaidinga. Tikėti tuo, yra antikristas. Aš pasakysiu štai ką: jeigu jūs tikite tokiai dvasiai, jūs esate žuvęs. Tai yra tikras ženklas, kad jūs esate prarastas, kadangi tai patraukia nuo to, ką Dievas padarė. Dievas niekada neįdėjo Savo Vardo į jokią bažnyčią. Jis įdėjo Jį į Savo Sūnų, Kristų Jėzų, kada Jis ir Jo Sūnus tapo Viena. Tai yra tikra garbinimo vieta. Nebuvo padėtas joks kitas pagrindas, joks kitas akmuo.

Ant Kristaus, tvirtos Uolos, aš stoviu;
Visas kitas pagrindas yra grimziantis smėlis.

Denominacijos suirs ir sugrius, tautos išnyks, bet Jis liks amžinai. Nėra jokios kitos vietos, kurią žmogus gali rasti, kad garbintų Dievą, kur Dievas jam atsakytų, jokios vietos, išskyrus Kristuje Jėzuje. Tai vienintelė vieta, vienintelė vieta, kurią išsirinko Dievas, kad įdėtų Savo Vardą, ir vienintelė vieta, kur Jis susitinka su žmogumi, garbinti. Jūs esate prarastas, tikėdamas kuo nors kitu.

⁵⁰ Atkreipkite dėmesį, visos septynios žydų šventės buvo švenčiamos toje pačioje vietoje. Jie niekada nešvėsdavo vienos šventės *čia* dėl metodistų, ir vienos štai *čia* dėl baptistų, vienos štai *ten* dėl presbiterionų, vienos vėl *čia* dėl katalikų, ir vienos dėl protestantų. Visos septynios šventės buvo švenčiamos toje pačioje vietoje.

⁵¹ Čia yra nuostabus to provaizdis. Mes kaip tik praėjome Septynis Bažnyčios Periodus, parodydami, kad Dievas saugo visus Septynis Bažnyčios Periodus Žodyje, nes kiekvienas bažnyčios periodas išreiškė dalį Žodžio, ir kiekvieną kartą kai jie tai išreikšdavo, jie matydavo Šviesą.

Tiesiog panašiai kaip žmonės, kurie pirmi pamatė, kad reikia krikštyti Jėzaus Vardu. Ką jie padarė? Jie sukūrė iš to denominaciją, ir tai mirė tiesiog ten. Tuomet Dievas iškart perėjo į kažką kitą. Jis nepasiliks nei viename iš tų mokymų ir dogmų. Jis neturi su tuo nieko bendra. Dieve nėra jokio iškrypimo. Dievo Žodis yra šventas, nesuteptas. Kristus yra Dievo garbinamo vietos centras. Jis yra Dievas.

⁵² Visos septynios šventės turėjo būti švenčiamos vienoje vietoje. Jūs negalite švęsti jokioje kitoje vietoje. Bet tos septynios, vietos... Septynios metų šventės turėjo būti švenčiamos vienoje vietoje. Todėl, Septyni Bažnyčios Periodai turėjo ateiti iš vienos vienintelės vietos, kuri buvo Kristus, kalbantis visuose Septyniuose Bažnyčios Perioduose. Tai visiška tiesa. Symbolis, Septynių Bažnyčios Periodų, bet jie sukūrė iš šito denominacijas.

⁵³ Taigi pažvelkime į kitą provaizdį, kol mes čia, tai yra, perėjimo provaizdis, išpranašavęs Jėzų. Mes matome čia kraujo auką, per mirtį. Kraujo auka, buvo vieta, kuri išpranašavo Kristų. Ar gali denominacija kraujuoti; ar jūs galite pagalvoti apie kokią nors kraujuojančią bažnyčią, denominaciniu

kraujavimu? Žinoma ne. Tam prireikė kraujo, kraujuojant gyvybe. Ir, gyvybe, čia Jėzus ateina, kaip avinėlis. Avinėlis buvo Kristaus provaizdis, ir išpranašavo Kristų, kadangi Jis buvo „Dievo Avinėlis“, kurį pristatė Jonas: „kuris naikina pasaulio nuodėmę“. Mes randame pasirodantį Jėzų, čia Išėjimo 12-me skyriuje.

⁵⁴ Atkreipkite dėmesį, tai buvo vienintelė vieta, kurios mirtis negalėjo paliesti. Kai mirtis jau ruošėsi paliesti žemę, turėjo būti tam tikra vieta; visi, kas ne joje, mirė. Tik viena vieta! Taigi, tai nereiškia, kad tai buvo vienas namas; bet buvo viena vieta, kur buvo papjautas avinėlis. Kur buvo avinėlio kraujas, mirties angelas negalėjo paliesti, kadangi tai buvo vienintelė vieta, kur Dievas įdėjo savo Vardą. Ir tas avinėlis buvo pavadintas, dar ten, pačioje pradžioje, avinėliu. Atkreipkite dėmesį, tai buvo vienintelė vieta, kurios jis negalėjo paliesti.

⁵⁵ Ir dabar tas pats yra šiandien. Yra tik viena vieta, kur dvasinė mirtis negali paliesti, tai yra Žodis. Mirtis negali paliesti Žodžio, nes Jis yra gyvas Dievo Žodis.

Bet kai jūs pridėsite prie Jo mokymą, Žodis pasitraukia į Save Patį. Jis atsiskirs kaip vanduo nuo aliejaus. Jūs negalite jo sumaišyti kartu. Todėl, jūs matote, kai mokymas įeina į denominaciją, jie visi seka paskui mokymą; ir Žodis išnyksta, ir eina su kuo nors kitu ir Jis dar labiau didėja. Įgauna pagreitį, kadangi Jis eina nuo išteisinimo, pašventinimo, krikšto Šventąja Dvasia, ir toliau eina į Grūdą! Jūs matote tąką, kuriu praėjo Dievas? Atnešdamas šavo Vardą, visą laiką, tiesiai tuo pačiu keliu, kadangi Jis yra Žodis.

Atkreipkite dėmesį, Jis negali mirti. Gyvenimo Žodis negali mirti.

⁵⁶ Dabar, atkreipkite dėmesį, kaip tobula. Mirties angelui nebuvo uždrausta ištikti Egipto aukšto intelekto žmonių. Nebuvo uždrausta paliesti jų šventų vietų, tų didingų pastatų, tų faraonų. Arba, šalies kunigų, angelui nebuvo uždrausta paliesti. Jis galėjo ištikti bet kurį pastatą, bet kurią vietą, bet kurį, tačiau jis negalėjo ištikti ten, kur buvo avinėlis.

Mirtis negalėjo paliesti, kur buvo ta Dievo numatyta vieta, ir ji yra Avinėlyje.

⁵⁷ Atkreipkite dėmesį, netgi nebuvo . . . uždraudęs ištikti Izraelį ar jo hebrajų kunigus, ir, ar bet kurią iš jų denominacijų. Visi turėjo būti išrinktoje ir paskirtoje Dievo vietoje, kitaip ištiks mirtis.

⁵⁸ Bažnyčia, kur jūs bebūtumėte, kam jūs bepriklausytumėte, man nėra jokio skirtumo. Bet, yra vienas dalykas, kurį jūs turite žinoti, jūs turite būti Kristuje, arba jūs esate mirę. Jūs negalite gyventi išorėje, ne Jame. Jūsų bažnyčia, galbūt puiki, kaip pastatas; jūsų bendravimas, kaip žmonių, galbūt geras. Bet kai

jūs atmetate Kūną, Kraują, Jėzaus Kristaus Žodį, jūs mirštate tą pačią minutę, kai tai darote. Tai yra Dievo išrinkta garbinimo vieta. Štai kur yra Jo Vardas, būtent. Štai kur Jis pasirinko įdėti Savo Vardą; ne į bažnyčia, bet į Sūnų, Jėzų Kristų.

⁵⁹ Atkreipkite dėmesį, saugi vieta buvo tik Jo išsirinktoje vietoje, Jo avinėlyje, ir avinėlio varde.

⁶⁰ Atkreipkite dėmesį, tai buvo avinėlis „patinas“, jis, ne ji. Ne bažnyčia, ji; bet Jo Vardas, ne jos vardas. Kur Jis ruošėsi susitikti su žmonėmis, buvo ne jos varde, bet Jo Varde, Jis, Avinėlis!

⁶¹ Taigi mes sakome: „Bažnyčia, didinga, stipri bažnyčia, ji padarė *ta*, ir ji padarė *ana*. Ji atlaikė visas audras. Mes padidėjome žmonių skaičiumi. Mes esame didys narių skaičiumi. Mes esame galinga bažnyčia. Ji yra didinga“.

Bet Dievas niekada nieko nėra pasakęs apie ją. Jis pasakė: „Jis“. „Jis“ - yra susitikimo vieta, Avinėlis, ne bažnyčia. Ne jos vardas, bet Jo Vardas. Jis niekur neįdėjo jos vardo. Jis įdėjo Savo Vardą „Jame“!

Štai kodėl „Visa mes turime daryti, ar žodžiu, ar veiksmais, visa tai mes turime daryti Jėzaus Kristaus Vardu“. Jeigu mes meldžiamės, mes turime melstis Jėzaus Vardu. Jeigu mes pateikiame prašymą, mes turime prašyti Jėzaus Vardu. Jeigu mes einame, mes einame Jėzaus Vardu. Jeigu mes kalbame, mes kalbame Jėzaus Vardu. Jeigu mes krikštijame, mes turime krikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Nes „Visa ką mes darome žodžiu, ar veiksmais, darome tai Jėzaus Kristaus Vardu“.

⁶² Kartą man vienas vyrukas pasakė, aptariant tai, jis tarė: „Broli Branhamai, mano žmona, aš ne. . .“ Jis pasakė: „Ji, jos *Toks-ir-toks* vardas“. Jis yra tarnautojas, galbūt jis dabar sėdi čia. Ir jis pasakė: „Mano žmona, - pasakė, - ji turi mano pavardę“. Aš tiesiog pasakysiu *Džons*, kadangi ji nebuvo Džons. Jis pasakė: „Taigi, jei nereikia kiekvieną rytą atsikelti, paimti šluotą ir sakyti: ‚Dabar aš šluosiu grindis Džonsų vardu, ir aš išplausiu indus Džonsų vardu, ir aš sulopysiu drabužius Džonsų vardu‘“. Jis pasakė: „Aš negalvoju, kad išvis reikia sakyti kokį tai vardą“.

Aš pasakiau: „Aš manau, kad reikia“. Teisingai.

Ir jis pasakė: „Na, kodėl? Ji neturi to sakyti. Pirma, viską, ką ji daro, ji daro Džonsų vardu“.

⁶³ Aš tariau: „Bet jūs niekada eidamas gatve nepriėjote prie jos, ir nepasakėte: ‚Eime, Džons‘. Pirma, ji turėjo tapti, per ceremoniją, ar per vedybų ceremoniją, ‚Džons‘. Jei ji netapo, tada jūs gyvenate svetimaudami. Ir jeigu jūs esate krikštytas koku nors kitu būdu, bet ne Jėzaus Kristaus Vardu, tai yra nesantuokinis krikštas, kurio nėra Biblijoje“.

Tuomet, „Ką darote žodžiu ar darbu, visa darykite Jėzaus Vardu“, po to, ką jūs darote. Bet pirma jūs turite ateiti Jo Vardu.

⁶⁴ Šiandien šiame pastate yra daug nuostabių moterų, gerų, ištikimų moterų; bet čia yra viena ponija Viljam Branham. Tik ji vienintelė eis su manimi į namus. Tik ji yra mano žmona.

⁶⁵ Yra puikių žmonių pasaulyje, puikių bažnyčių; bet yra viena ponija Jėzus Kristus, ir tai dėl kurios Jis ateina. Tai, kur yra Jo Vardas. Čia, kur yra Jo garbinimas, Joje ir tik Joje. Tai tiesa. O, taip, pone. Mes randame, kad tai yra tiesa.

⁶⁶ Taigi, štai kodėl, mes, „Visa, ką mes darome žodžiu ar veiksmais, mes darome Jėzaus Kristaus Vardu“.

„Neduota žmonėms po Dangumi kito vardo išgelbėjimui, bet Jėzaus Kristaus Vardas“. Apaštalų Darbų 2-as skyrius, sako, kad: „Tebūnie tai jums žinoma. . .“ „Neduota žmonėms po Dangumi kito vardo, kuriuo žmogus turi būti išgelbėtas, tiktai Jėzaus Kristaus Vardas“. Amen. Aš tikiuosi, jūs tai supratote. Jėzaus Kristaus Vardas, kiekvienas. . .

Aukščiausias Dangus pavadintas Juo, „Visa šeima Danguje pavadinta Jėzus, – sakoma Biblijoje, – ir visa šeima žemėje pavadinta Jėzumi“. Taigi tai yra Dievo išrinktas Vardas ir kur Jis Jį įdėjo. Tai yra Jo garbinimo vieta – Jėzuje Kristuje. Taigi, mes žinome, kad yra taip, nėra kitos garbinimo vietos, bet tik Jame.

⁶⁷ „Neduota kito vardo po Dangumi tarp žmonių, kuriuo jie turi būti išgelbėti“. Jis yra Dievo išperkamas Vardas. Dievas turi vardą, pavadintą Jehova-jire, Jehova-rafa. Jehova-jire. „Viešpats atleidžia visas tavo nuodėmes“. *Jehova-rafa*, „Viešpats gydo visas tavo ligas“. Jis turėjo daugelį titulų. Bet Jis turi vieną Išpirkimo Vardą, kuris priklauso žmonių rasei, ir tai yra Vardas „Jėzus“. Tai yra Jo Vardas, kurį Jis išsirinko įdėti. Kur Jis įdėjo Jį? Jis įdėjo Jį į Kristų.

⁶⁸ Visi kiti bažnyčių vardai, mokymai, titulai, jais pasikliauti yra mirtis. Jūs pasitikite metodistų bažnyčia, kad ji paims jus į Dangų, jūs esate prarastas. Jeigu jūs pasikliausite sekmininkais, sekmininkų bažnyčia, kad paims jus į Dangų, jūs esate prarastas. Ir baptistų, liuteronų, presbiterionų, katalikų, bet kuri kita bažnyčia; jūs pasikliausite jų vardu, ar jų titulu, ar jų mokymu, jūs esate prarastas.

Kadangi, jūs netgi negalite garbinti, kol pirma jūs neateisite į garbinimo vietą. Amen. Tai vienintelė vieta, kur Dievas susitinka su garbintojais, tai vieta, kur Jis išsirinko įdėti savo Vardą. Visos kitos, jūs pasitikėsite jomis, – jūs mirsite. Jis taip pat. . .

⁶⁹ Kitas Jėzaus provaizdis čia, aš pasižymėjau, Rašte. Taip pat, Jis—Jis išpranašavo čia, „Jis turi būti be trukumų“. Vieta, kur Jis įdeda Savo Vardą, tas avinėlis, turi būti be trūkumų.

Taigi, kokiai denominacijai ar sistemai jūs galite tai priskirti; kuriai bažnyčiai, katalikų, protestantų, žydų, kokia ji bebūtų? Kokiai sistemai, denominacijai jūs galite tai priskirti, „be jokio trūkumo“? Visi jie atmesti, ir atsakyti!

Bet čia yra vieta! Aleliuja! Ta vieta yra Jėzuje Kristuje. Jame nėra jokios ydos. Jame nėra jokių trūkumų.

Jūs negalite šito priskirti. Visi šie žmonės, bandantys tai padaryti, sako, kad jų bažnyčia be trūkumų ir visa *kita*. Tai nepadorūs, Žodžio laužytojai, meilūžiai, pusiau numirę, laodikeičiai, religinis mokymas, bet tai nėra Tiesa. Bet netgi pats Pilotas, Jo priešas, pasakė: „Aš nerandu Jame jokios kaltės“. Jo paties priešas liudijo, kad Jame nebuvo jokios kaltės. Jūs negalite Jam priskirti jokios nuodėmės.

⁷⁰ Jis pasakė savo dienų kunigams: „Kas iš jūsų gali apkaltinti Mane nuodėme? Kas gali parodyti Man, kad Aš esu nusidėjęlis?“

Pasakykite man nors vieną bažnyčią, kuri gali pasakyti jog jie niekada nepadarė nieko blogo. Atvirai sakant, vargu ar yra nors viena iš jų, bet, vargu, ar yra kuri nežudė ir nedarė viso to, kas yra įtraukta į aprašą. Po to vis dar vadina save. . . Taigi, tai nėra Dievo susitikimo vieta garbinimui, jokiam mokyme ar denominacijoje.

⁷¹ Mano draugai, aš nenoriu sužeisti jūsų jausmų, bet aš esu atsakingas už Žiniją, ir, ši Žinija yra, „Išeikite iš šios sumaišties!“ Ir jeigu aš prašau jūsų išeiti, tai kur aš ruošiuosi jus nuvesti? Ar aš nuvesiu jus į Branhamo bažnyčią? Čia tiek pat trukumų, kaip ir bet kurioje iš jų.

Bet yra viena vieta, kur aš galiu jus nuvesti, kur būsite saugūs ir apsaugoti nuo mirties, tai - į Jėzų Kristų, Dievo garbinimo vietą. Tai yra ta vieta, kurią aš pateikiu jums šį vakarą, kur Dievas įdėjo savo Vardą. Kur Jis pažadėjo, kad Jis susitiks su kiekvienu ten įeinančiu žmogumi, Jis šlovins su juo, ir švęs su juo, tai - Kristuje; ne bažnyčioje, ne šventykloje.

Bet Kristuje, Jis yra Dievo Šventykla. Jis yra ta vieta, į kurią įėjo pats Dievas, ir gyveno Jame. „Šitas yra Mano mylimasis Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi“. Štai kur buvo Dievo palapinė, kur Jis paėmė savo Vardą ir įdėjo Jį, į Jėzų Kristų. Todėl, Jo Vardas buvo įdėtas į Žmogų, Jo Sūnų, Jėzų Kristų, kuriame Jis Pats apsigyveno, toje Palapinėje.

Kur, provaizdyje, senoji Jeruzalė, senų laikų šventės, senų laikų šventykla, buvo provaizdis; kai pakilo dūmai, tą dieną, kai sandoros skrynčia buvo inešta, ir pastatyta, ir iš jos buvo girdimas Dievo Balsas.

Taigi Dievo Balsas buvo girdimas, įėjus į Šventyklą, į Jėzų Kristų; kuris, Senasis (žemiškas) buvo provaizdis ir šešelis Naujojo. Ir kai Jis įėjo į Kristų, Jis pasakė: „Šitas yra Mano mylimas Sūnus, kuriame Man patinka gyventi. Ir Aš išsirinksiu vietą, kurioje Aš įdėsiu Savo Vardą, ir kur Aš susitiksiu su žmogumi, ir kur Aš būsiu garbinamas“. Dievas išsirinko vietą; ne denominacinėje bažnyčioje, bet Jėzuje Kristuje. Taip, pone.

⁷² Kaip aš sakiau, Jis taip pat turi būti „be trūkumų“. Nė viena denominacija negali to pareikšti. Jie tai daro; jie yra antikristas.

⁷³ Taigi, mes čia sužinome, atkreipkite dėmesį vėl į Jo šešėlių. Avinėlis turėjo būti gerai prižiūrimas. Taigi, tai randame Išėjimo 12, jeigu jūs pasižymite, Išėjimo 12:3 iki 6-tos. Avinėlis turi būti laikomas keturias dienas, tikrinamas, kad pamatyti ar jis yra tinkamas paaukojimui. Turėjo paimti, vėl ir vėl patikrinti, per keturias dienas, kad pamatyti, ar yra jame koks nors trūkumas, kad pamatyti, ar jis ligotas, kad pažiūrėti, ar viskas tvarkoje su šiuo avinėliu. Jis turėjo būti laikomas keturias dienas.

⁷⁴ Dabar atkreipkite dėmesį. Kai kurie iš jūsų galėjote pagalvoti, kad tai trumpas laikas, nužudydavo keturiolikta dieną. Bet, jūs prisimenate, jie paimdavo avinėlių dešimtą mėnesio dieną, ir nužudydavo jį keturiolikta mėnesio dieną, suprantate, kuris buvo prižiūrimas keturias dienas.

⁷⁵ Taigi, Jėzus, Dievo Vardas, Avinėlis, nuėjo į Jeruzalę ir daugiau niekada nebeišėjo, tik po Jo mirties, palaidojimo, ir prisikėlimo. Jis išbuvo ten kritikų stebimas keturias dienas ir keturias naktis. Koks tobulas Avinėlio provaizdis, išlaikytas keturias dienas. Tai yra, kai Pilotas pasakė: „Aš nerandu Jame jokios kaltės“.

⁷⁶ Kitas Jo provaizdis - nė vienas Jo kaulas nebus sulaužytas, kas buvo tobula, kai jie negalėjo. Nužudydami auką, jie negalėdavo sulaužyti kaulų. Jeigu taip nutikdavo, ji buvo atmetama. Ir jie jau buvo atsinešę kūjį, kad sulaužytų Kristaus kojų kaulus, kai jie pasakė: „Jis jau miręs“. Jie perdūrė Jo šoną, ir ištekėjo Kraujas ir vanduo.

⁷⁷ Atkreipkite dėmesį, į dar kitą didį dalyką čia. Aš šito nepraleisiu, kadangi Jis buvo pavaizduotas aukose, duonos aukoje.

Aš prisimenu, kartą jie turėjo mokyklą, Biblijoje, vadinosi pranašų mokykla, ir tai buvo mokykla. Ir mes sužinome, kad vieną dieną Eliziejus nuėjo į tą mokyklą, ir jie pasakė: „Mes. . .“ Jie maldavo jį išeiti, pasakė: „Kai tu esi čia, viskas per daug atvira“. Taigi jie norėjo, kad jis išeitų.

Ir jie nuėjo paruošti jam pietų. Ir grupė kunigų išėjo, arba pranašų, kad pasirinktų kažkokių laukinių augalų, paruoštų jam pietus. Ir kai jie nuėjo, jie prisirinko jų pilną didelę prijuostę; ir kai jie sugrižo, tai buvo laukiniai moliūgai, kurie buvo nuodingi, ir jie sumetė juos į puodą. Ir puodas pradėjo virti, ir jie, kažkas, pasakė: „O, mirtis puode. Dabar mes netgi negalime valgyti“.

Ir Eliziejus pasakė: „Atneškite man saują rupių miltų“. Ir jis paėmė rupius miltus, subėrė juos į puodą, ir pasakė: „Valgykite. Puodas yra sveikas“.

⁷⁸ Rupių miltų aukojimas - buvo Kristus. Kiekviena girna turėjo malti vienodai, ir kiekviena miltų kruopelytė turėjo būti

sumalta vienodai, dėl duonos aukos. Parodant, kad, Jis yra gydytojas. Jis pakeičia, pašalina mirtį, ir įneša Gyvybę; dviem įstatymais. Aleliuja! Kur yra mirtis, viena vieta; kai įeina Kristus, įeina Gyvenimas. Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ir kur buvo mirtis, ten atsirado Gyvybė, kadangi Kristus buvo atneštas, duonos auka.

⁷⁹ Kokia didi pamoka, kad būtų tie dalykai, jei tik mes turėtume laiko visa tai parodyti! Dabar atkreipkite dėmesį, nei vienas žodis iš šitų provaizdžių neapvils. Niekada neapvilė nei vienas žodis, iš provaizdžių. Viskas pavaizduota tobulai.

Jis yra Dievo išrinkta garbinimo vieta, ir Jam duotas Dievo Vardas. Jis yra Dievo garbinimo vieta, ir Dievo Vardas duotas Jam. Jiš yra Dievo Žodis, ir Jis yra Dievo Vardas. Jis kartu ir Dievo Žodis, ir Dievo Vardas. „Jis buvo Žodis, tapęs kūnu“. Jis buvo Dievo Žodis, Dievo Avinėlis, Dievo Vardas, ir buvo Dievas. Štai kuo Jis buvo, išrinkta ir vienintelė Dievo garbinimo vieta.

⁸⁰ Ir Dievas atmeta bet kurią kitą vietą, išskyrus Jėzuje Kristuje; jūs negalite Jo garbinti kur papuola. Jis pasakė: „Veltui jie Mane garbina, mokydami dogmų, žmogaus įsakymų“. Šiandien mes turime religinius mokymus, dogmas, ir visa kita, kurie moko, kad *šis* yra kelias, ir *tas* yra kelias.

O Jėzus pasakė: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, ir niekas negali ateiti pas Dievą, kaip tik per Mane“. Kitais žodžiais: „Aš esu Durys į avidę. Visi, kas įeina ne pro duris, yra vagys“. Jis yra vienintelis priėjimas. Jis yra Durys. Jis yra Kelias, Tiesa, Gyvenimas, viskas, kas čia yra; vienintelis įėjimas, vienintelė vieta, vienintelis garbinimas, vienintelis Vardas.

Viskas susiveda į Jėzų Kristų. Visas Senasis Testamentas surištas su Juo. Naujas Testamentas surištas su juo. Ir Bažnyčia šiandien surišta su Juo, Jo Žodžio įsakymu. Nėra kitos vietos, arba kito Vardo, niekur, kur Dievas pažadėjo susitikti su žmogumi; tik Jėzuje Kristuje, Jo išsirinktoje garbinimo vietoje.

⁸¹ Atkreipkite dėmesį, Dievas pažadėjo susitikti su savo garbintojais tik vienoje vietoje, ir tai yra Jo Asmeninis pasirinkimas; ne mūsų pasirinkimas, ne mūsų mąstymas; bet Jo mąstymas, Jo pasirinkimas. Ir tai bus ta vieta, kur Jis įdėjo Savo Vardą, vieta, kurią Jis išsirinko. Taigi mes sužinome, kad mes radome kur buvo Jo Vardas, ką Jis išsirinko, Savo asmeniniu pasirinkimu.

⁸² Dabar, kai mes suradome vietą, kur Jis įdėjo savo Vardą, kad tai - Jėzuje Kristuje, ir nėra kitos vietos, arba nėra kito vardo, ar jūs tuo patenkini? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, dalykas tame, jei mes radome kur yra ši vieta . . . Garbinimo vieta nepriimama niekur, tik Kristuje.

Jūs galite atgailauti, jūs galite tai padaryti, bet jūs dar negarbinate. Jūs prašote atleidimo. Petras pasakė . . .

Sekminių dieną, kai jie pamatė juos visus kalbančius kalbomis, ir vyko dideli ženklai ir stebuklai, jie pradėjo juoktis, bažnyčia juokėsi, ir pasakė: „Jie prisigėrė jauno vyno. Jie elgiasi, kaip girti žmonės. Tai . . .“ Mergelė Marija, visi jie, buvo kartu, jų buvo šimtas dvidešimt. Ir jie svirdinėjo kaip girti ir kalbėjo kalbomis, ir triukšmavo. Jie pasakė: „Šie žmonės prisigėrė jauno vyno“.

⁸³ Tačiau Petras, atsistojo, pasakė: „Vyrai ir broliai, šie žmonės nėra prisigėrę jauno vyno, nes dabar tik trečia valanda dienos. Bet tai išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį: „Paskutinėmis dienomis įvyks tai, - sako Dievas, - kad, Aš išliesiu Savo Dvasios kiekvienam kūnui; ir jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus; ant Savo tarnų bei tarnaičių Aš išliesiu Savo Dvasią. Aš parodysiu stebuklus aukštai danguje, ir žemėje; ugnį, ugnies stulpus, rūkstančius dūmus. Ir įvyks tai, kad prieš ateinant didingai ir šlovingai Viešpaties diena, kad kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties Vardo, bus išgelbėtas“.

⁸⁴ Kai jie tai išgirdo, jie priėmė tai į savo širdis, ir paklausė: „Ką mums daryti, vyrai broliai?“

⁸⁵ Petras tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus Vardu, jūsų nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra visoms būsimoms kartoms“. Taigi, mes tai radome.

⁸⁶ Dabar mes norime surasti, kaip mums įeiti į Jį. Kaip mums įeiti į šią garbinimo vietą? Pirmas Korintiečiams 12 nusako tai, nes, „Viena Dvasia!“ Ne viena bažnyčia, ne vienu mokymu, ne vienu pastoriumi, ne vienu vyskupu, ne vienu kunigu. Bet, „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“, kuris yra Jėzaus Kristaus Kūnas, ir pavaldūs kiekvienai dovanai, kuri yra tame Kūne. Taip, pone! Ne prisijungimas, ne mokymų išdėstymas, ne pakilimai ir kritimai, ne rankų paspaudimai, ar dar kažkas. Bet, per Gimimą mes esame pakrikštyti į Jėzaus Kristaus Kūną! Amen. „Viena Šventąja Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“.

⁸⁷ Ir kas yra tas Kūnas? „Pradžioje buvo Žodis, tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Kaip mes galime būti tame Kūne ir neigti nors vieną Žodį iš Jo, arba padėti Jį kur nors kitur, kur Jis net nėra Kūne? Kaip mes galime tai daryti? Dievo išrinktoji vieta!

⁸⁸ Atkreipkite dėmesį, ir kai jūs esate tikrai pakrikštyti į Jį, tikras įrodymas yra, kad jūs tikite Juo, Žodžiu.

Kaip jūs galite būti Jo dalimi ir tuomet paneigti Jį? Kaip aš galiu paneigti savo ranką, kad ji yra mano ranka? Jei čia . . . Jeigu aš tai darau, tai protiškai su manimi kažkas netvarkoje. Ir kaip aš galiu? Jei protiškai su manimi kažkas netvarkoje, paneigiant, kad tai yra mano ranka, paneigiant, kad tai yra mano koja, čia kažkas dvasiškai netvarkoje su tuo tikinčiuoju, kuris paneigia

bet kuri Žodį, kuri Dievas kada yra pasakęs ir pažadėjęs. Čia kažkas dvasiškai netvarkoje su tuo taip vadinamu tikinčiuoju.

⁸⁹ Jūs negalite paneigti nei vienos Jo raidės, kadangi jūs tapote to paties dalimi. Jūs esate dalis Jo, kadangi jūs esate pakrikštytas į Jį; per, Šventoji Dvasia įvedė jus į Jėzaus Kristaus Kūną. Koks nuostabus dalykas!

⁹⁰ Dievas turėjo tam tikrą vietą, kur Jis sutiko—Jis sutiko Abrahamą, ir Abrahamas ten garbino. Ir per visą Senąjį Testamentą!

Ir Jo pažadėtas Žodis bus išaiškintas jumyse, per Jį. Ar jūs supratote tai? Žodis, kuri Jis pažadėjo išpildyti tomis dienomis, kuriose jūs gyvenate: jūs būsite parašyti Dievo laiškai, visų žmonių skaitomi. Ne tai, ką jūs tvirtinate, bet ką Dievas daro per jus, tai kalbės garsiau, nei tai, ką jūs tvirtinate. Dievas pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Tai kalba per jus.

⁹¹ Jis kalbėjo apie šį amžių, kas bus dabar. Šio amžiaus tikintieji turi tikėti Tuo, ką Jis pažadėjo šiandien. Lygiai taip pat, kaip jiems reikėjo įeiti į arką, kad būtų išgelbėti; išeiti iš Egipto, kad būtų išgelbėti; jie turi įeiti į Kristų, kad būtų dabar išgelbėti, į Žinios Žodį, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

⁹² Kaip jūs įeinate į Jį? Per krikštą! Kokį krikštą, vandens? Šventosios Dvasios! „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“.

⁹³ Ir Jo pažadėtas Žodis, Jis nebus...Jums nereikia Jo išaiškinti. Jis išaiškins Jį per jus; tai ką jūs darote, tai ką Jis pažadėjo daryti. Bažnyčia, kuri seką Juo, bus taip panaši į Jį, jog žmonės pažins.

Pažiūrėkite į Petrą ir Joną, kada juos klausinėjo dėl išgydyto žmogaus prie Gražių vartų. Jie pasakė: „Jie suvokė, - tie kunigai, - kad jie abu buvo paprasti ir nemokyti žmonės“, bet jie, pastebėjo, kad jie yra buvę kartu su Jėzumi. Kadangi, (kas?) jie darė tai, ką Jis darė.

⁹⁴ Jis turėjo būti Tėvo reikaluose. Ir šiandien turi būti tas pats.

⁹⁵ Taigi, atminkite, Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius; nes Dievas susitinka su jumis Jame, tai vienintelė vieta; nes tai, kur Jis išsirinko įdėti Savo Vardą, Jėzuje. „Jėzus“ - tai Dievo Vardas. Atminkite, Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia yra titulai Vardo „Jėzus Kristus“.

⁹⁶ Kai Matas pasakė: „Todėl eikite, mokydami visas tautas, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios Vardu“.

Kaip šiandien tai buvo neteisingai išaiškinta, ir sakoma: „Vardan Tėvo, vardan Sūnaus, vardan Šventosios Dvasios“. Šito netgi neparašyta. Tai yra „Vardu“, - vienaskaita, - „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“. *Tėvas* - tai ne vardas, *Sūnus* - irgi ne vardas, *Šventoji Dvasia* - taip pat ne vardas; tai yra titulas.

Po dešimt dienų, Petras atsistojo ir tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas iš jūsų, tepasikrikštija Jėzaus Kristaus Vardu“. Tuomet ar jis darė tai, ko Jis nesakė jam daryti? Jis padarė tai, ką Jis pasakė jam daryti. Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardas - yra „Viešpats Jėzus Kristus“. Kiekvienas asmuo Naujajame Testamente buvo krikštijamas Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu.

⁹⁷ Nei vienas asmuo niekada Biblijoje nebuvo krikštijamas į Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios titulus. Šito tiesiog nebuvo, kol nebuvo pridėtas Nikėjos mokymas Nikėjoje, Romoje. Tai buvo katalikų bažnyčios įsakas, įsteigtas, patvirtinantis tą patį, katekizme. Aš tai turiu, tai tiesa, „*Mūsų Tikėjimo Faktai*“, ir taip toliau, tai absoliučiai Romos katalikų mokymas. Jie jums pasakys, kad šito nėra Biblijoje; tačiau jie sako, kad jie turi valdžią pakeisti šiuos Žodžius, jeigu jie panorės, dėl popiežiaus. Aš skiriuosi.

Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. „Ir jeigu kas atims vieną Žodį iš šios Biblijos, - pasakė Jėzus, - arba pridės prie Jos vieną žodį, Dievas atims jo dalį iš Gyvenimo Knygos“. Vieną Žodį; ne sakinį: ne pastraipą, bet Žodį! „Kas atims vieną Žodį. . .“

⁹⁸ Pradžioje, Dievas sustiprindavo Savo žmones Savo Žodžiu. Vienas Žodis, išaiškintas neteisingai, sukėlė kiekvieną mirtį, kiekvieną širdies skausmą, kiekvieną sielvartą. Ieva, ji niekada nesulaužė sakinio; ji sulaužė Žodį. Kai Jėzus atėjo šios Knygos viduryje. . . Tai buvo pirmoji Knyga.

Kai Jėzus atėjo šios Knygos viduryje, ką Jis pasakė? „Parašyta, kad žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“.

Paskutinėje Knygoje, Apreiškimo 22-as skyrius, 18-ta eilutė, pati paskutinė Biblijos dalis, pats Jėzus kalba, pasakė: „Aš liudiju, kad jeigu kas atims vieną Žodį nuo šios Knygos, arba pridės prie Jos vieną žodį, jo dalis bus atima iš Gyvenimo Knygos“, kadangi jis yra netikras pranašas ir klaidingai išaiškino žmonėms, ir jų kraujas bus ant jo rankų, už tai, kad taip pasielgė.

⁹⁹ Mes turime saugoti tą vienintelę garbinimo vietą, tai yra Jėzų Kristų - Žodį, tą patį vakar, šiandien ir per amžius. Amen. Gerai. Atminkite, nėra kitos susitikimo vietos, kad garbinti, nėra kitos vietos. Dievas išsirinko Ją.

¹⁰⁰ Jonas, grįžtant atgal ten prie ryšio tarp Naujojo ir Senojo Testamento. Dabar klausykite atidžiai. Atidžiai stebėkite. Jonas, tas didis erelis, vieną dieną atskrido iš dykumos, išskleidęs savo didingus sparnus. Jis nusileido ant Jordano upės kranto, didis erelis-pranašas, kuris nutiesė tiltą tarp Senojo ir Naujojo Testamento, ir jis kvietė juos iš kairės ir dešinės. Jis skelbė atgailos dieną.

Kur išėjo fariziejai ir sadukiejai; jis pasakė: „Ir nebandykite savyje sakyti: „Mes turime Abrahamą - mūsų tėvą“, kadangi aš jums sakau, Dievas gali iš šitų akmenų pakelti Abrahamui vaikų“. Tai bent!

Kai jis pradėjo skleisti savo Evangeliją, ir sakyti: „Tarp jūsų stovi Tas, Kurio jūs nepažįstate. Aš dar Jo neatpažinau, bet aš pažinsiu, kai Jis ateis. Aš nesu vertas atrišti Jam batų. Bet Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir Ugnimi. Ir vėtyklė yra Jo rankoje; Jis kruopščiai išvalys Savo kluoną, ir Jis sudegins pelus neužgesinama Ugnimi“.

¹⁰¹ Ten sėdėjo didis Evangelijos erelis, kai jis šaukdamas išsakė savo baisius grasinimus. Ir atsiskleidė nepadorumas, ar Erodas, to laiko imperatorius, skelbėjas, vedė savo brolio žmoną. Ir ar jūs galite įsivaizduoti, kad tas didis Evangelijos erelis sėdėtų ten ir tylėtų apie tai?

Kai kurie iš jų pasakė: „Nepamokslauk dabar apie santuoką ir skyrības, Jonai, kadangi ten sėdi Erodas“.

¹⁰² Jis priėjo tiesiai prie jo ir pasakė: „Nevalia tau turėti ją.“ Teisingai!

Kas jis buvo? Jis buvo tas erelis iš dykumos. Jis nebuvo mokomas po žmogaus įbauginimais ir grasinimais, kai kurių denominacijų. Bet jis buvo mokomas vadovaujant Visagalio Dievo jėgai, kad žinotų, kas ten bus. Jis žinojo kaip atpažinti Mesiją.

Aleliuja! Šis žodis reiškia: „Šlovė mūsų Dievui!“ Neišsigąskite. Aš niekada nieko nenuskriaudžiau. Aš neišsiau drinęs. Aš žinau, kur aš esu.

O, kai aš pagalvoju apie jį, kaip tas didis erelis skrenda ir nutupia ten! Jis pasakė: „Aš Jį pažinsiu, kai Jis ateis.“

¹⁰³ Kartą jis stovėjo ten ir pamokslavo. Kunigai buvo kitoje pusėje, pasakė: „Tu turi omenyje, kad ateis laikas, kai bus panaikinta kasdienė auka; ši didi šventykla, kurią mes pastatėme, ir visas darbas, kurį mes įdedame, kaip didi denominacija?“

Jis pasakė: „Ateis laikas, kada su visu tuo bus užbaigta.“

- „Negali būti. Tu - netikras pranašas!“

¹⁰⁴ Ir jis apsižvalgė aplink. Jis pasakė: „Žiūrėkite, štai Jis! Štai Dievo išrinkta garbinimo vieta. Štai Avinėlis, tikras Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę.“ Jis nepasakė: „Štai ateina metodistas, štai ateina baptistas arba katalikas.“ Jis pasakė: „Štai ateina Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę.“

Vienintelė saugi zona yra šiame Dievo Avinėlyje. Tik Jame yra išgelbėjimas; nei vienoje bažnyčioje, jokiam mokyme, jokiuose žmonėse, jokiam tėve, jokioje motinoje, jokiam šventame žmogui, ar kur kitur, šventoje vietoje. Ji yra Šventame

Dieve, Viešpatyje Jėzujе Kristujе, kur Dievas įdėjo Savo Vardą, į žmogišką Būtybę, kad išpirktų, Kuris sumokėjo kainą už mus, nusidėjėlius. Tai vienintelė vieta, kurioje yra išgelbėjimas. Tai yra Uola, ant kurios aš stoviu.

¹⁰⁵ Jonas atpažino Jį. Jis pasakė: „Aš nepažinau Jo, kai aš Jį pamačiau ateinantį, bet ten, bet kur aš mokiausi...“ Ne seminarijoje, kaip jo tėvas; ne kaip kunigas, išmokytas. Bet dykumoje, kur jis buvo Visagalio Dievo teologijos seminarijoje, laukdamas Dievo Žodžio; ne to, ką išperėjo kokia tai žmonių grupė, bet ką Dievas pasakė apie Tai. Ir kai Jonas pakėlė akis ir pamatė nusileidžiančią Dvasią, jis pasakė: „Aš liudiju, tai Jis.“ Tai bent!

Štai jūsų garbinimo vieta. Štai jūsų slėptuvė. Tai yra Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę. Ne bažnyčia, ne mokymas, niekas kitas, bet Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę.

¹⁰⁶ Matote, kaip Jonas tai pristatė? Jis nepasakė: „Jūs, fariziejai, teisūs, jūs, sadukiejai, erodininkai.“ Jis pasakė: „Štai yra Avinėlis.“ Tai yra vieta. Jis turi Vardą. Jis yra Tas. Nėra kito vardo po Dangumi!

¹⁰⁷ Žiūrėkite, ką dabar Jėzus pasakė apie Joną. Kartą Jonas pasiuntė pas Jį, pažiūrėti ką Jis veikia. Jėzus pasakė apie jį: „Jis buvo tas didis šviečiantis žiburys“, kad parodytų jiems tą teisingą kelią, kuriuo jie turi eiti, prieš Jo atėjimą, Jo pirmą atėjimą. Klausykite atidžiai. Nepraleiskite šito. Jėzus pasakė: „Jonas buvo ta šviesa“. Malachijo 3, nėra klaidos! Pranašas su didžia spindinčia šviesa atpažino Jėzų kaip Vienintelį, „Avinėlį“. Visi kiti avinėliai, apie kuriuos kalbėjo kunigai, ir visa kita, buvo kvailystė. Čia buvo „Avinėlis“! Žmogus su didžia spindinčia šviesa, kur Jėzus pasakė, kad jis buvo.

Malachijo 3 sakoma: „Aš pasiūsiu Savo pasiuntinį pirma Manęs, paruošti kelią“. Ir tas, kuris buvo siūstas paruošti kelią, atpažino Jį, vietą. Tai yra Jis! Čia nėra klaidos. „Tai Jis! Aš matau, ženklą, kuris lydi Jį. Aš žinau, kad tai Jis; Šviesa nusileidžia iš Dangaus ir nužengia ant Jo“. Tai buvo tikra, kad tai buvo Jis.

¹⁰⁸ Tuomet, mano broli, aš noriu tavęs paklausti kai ko, pabaigai. Mes galime tai pasakyti. Malachijo 4, argi mums taip pat nėra pažadėtas kitas erelis, lydintis Šviesos Stulpo, kad parodytų paklydusiai mūsų dienų bažnyčiai, kad Jis yra Hebrajams 13:8, „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“? Argi mums nepažadėtas dar vienas, kuris atskris iš dykumos? Amen! Tai visiška Tiesa. Kaip tai dera ir atitinka Luko 17:30, kur žmogaus Sūnus (Erelis) apreiškš Save, paversdamas niekais visas kitas garbinimo vietas, tokias, kaip denominacijos, ir taip toliau!

Dievas išsirinko Savo vietą. Jonas pasakė: „Štai Ji!“

¹⁰⁹ Ir tuomet mums pažadėtas tas pats dalykas šiomis dienomis, Malachijo 4: „Atgręžti vaikų širdis atgal“, pasakyti, kad Jis nėra miręs, visi tie dalykai ne dėl kito periodo; krikštas Jėzaus Vardu buvo ne tik dėl praėjusio laiko, bet Jis dabar yra tas pats. Amen. Paversti niekais visas kitas garbinimo vietas, štai ką turi padaryti paskutinio laiko erelis, parodyti, kad visa kita yra kvailumas, denominacija - yra kvailystė, bet vėl parodyti jiems su tuo pačiu ženklu, kurį Jis padarė, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Aleliuja!

¹¹⁰ Taip pat, Apreiškimo 4:7 mes turime keturias Būtybes, apie kurias mes ką tik praėjome.

Pirmoji buvo, kaip mes sužinojome... sužinojome, buvo liūtas. Tai buvo pirma Būtybė, kuri išėjo priimti tos dienos iššūkį, Liūtas iš Judo Giminės.

Po Jo išėjo kita Būtybė. Ir mes sužinojome, kad kita Būtybė buvo jautis, kuris yra darbinis gyvulys, auka. Romėnų viešpatavimo dienomis, Bažnyčia išmirė; auka.

Atėjo sekantis, tai buvo žmogus, buvo Būtybė su žmogaus veidu. Ir tas žmogus buvo reformatorius, žmogaus išsilavinimas, teologija, ir taip toliau.

Bet paskutinė Būtybė, kuri turėjo skristi, paskutinė Būtybė, kuri turėjo ateiti, Biblijoje sakoma, tai buvo skrendantis erelis. Aleliuja! Ir pranašas pasakė, tą dieną: „Bus Šviesa“. Tai bent! „Tą dieną čia bus Šviesa“.

¹¹¹ Tai buvo reformatorių dienos. Buvo diena, kaip tiesiog prieblanda, nepavadinsi nei diena nei naktimi. Bet vakaro laiku, Erelio laiku:

Maždaug Erelio laiku bus Šviesa,
 Į šlovę taką tikrai jūs surasit;
 Vandens arterija - yra Šviesa šiandien,
 Palaidoti brangiam Jėzaus Varde.
 Jauni ir seni, atgailaukite už savo nuodėmes,
 Šventoji Dvasia tikrai jus pakrikštys;
 Vakaro Šviesoms atėjus,
 Akivaizdu, kad Dievas ir Kristus yra Viena.

¹¹² Amen! Vakaro metu bus Šviesa, vienintelėje Dievo išsirinktoje garbinimo vietoje. O, prie ko artėja ši Žinia, ką Jis ruošiasi padaryti? Ir jo dienomis vakaro metu bus Šviesa, ir (kas?) pakviesti savo vaikus atgal namo į tikrą pažadėtą Žemę, tuo pačiu Ugnies Stulpo ženklu, kuris vedė Izraelio vaikus per dykumą.

Dievo išsirinktoji garbinimo vieta, Jėzus Kristus. Tai vienintelė vieta kuri yra. Tai vienintelis Vardas, kurį Dievas turi išgelbėjimui. Štai kaip Jis pavadino šeimą Danguje, kada ji yra žemėje, tai Jėzus Kristus.

¹¹³ O bažnyčia, O žmonės, nuodėmingas drauge, nepasitikėk nieku kitu, išskyrus Jėzumi Kristumi. Nepasitikėk jokių pamokslininku. Niekam kitam nepatikėk savo išgelbėjimo. Nepasitikėk jokia bažnyčia, jokių mokymu, jokia denominacija. Pasitikėk tik Jėzumi Kristumi, nes Jis yra šios valandos Šviesa.

Palenkime savo galvas.

Vakaro metu bus Šviesa,
 Taką į Šlovę jūs tikrai rasite;
 Vandens arterija yra Šviesa šiandien,
 Palaidotas brangiame Jėzaus Varde.
 Jauni ir seni, atgailaukite dėl savo nuodėmių,
 Šventoji Dvasia tikrai įeis;
 Vakaro Šviesoms atėjus,
 Akivaizdu, kad Dievas ir Kristus yra Viena.

¹¹⁴ O, broli, sese, jeigu jūs dar neatgailavote, jeigu jūs nebuvote pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, ar jūs nepadarytumėte tą pradžia šį vakarą? Ar nesuteiktumėte Dievui galimybę pakviesti jus į tą vietą, kur jūs galėsite garbinti Jį? Atminkite, už tos vietos, nėra jokios kitos vietos, kur Dievas pažadėjo susitikti su jumis ir pakviesti jus garbinimui.

¹¹⁵ Jūs sakote: „Broli Branhamai, aš taip nuoširdžiai garbinu!“ Taip darė ir Kainas. Jis padarė kiekvienos rūšies aukojimą, kaip ir Abelis tai padarė, bet tai buvo neteisingas paaaukojimas. Jūs galbūt einate į bažnyčią, ir mokate savo dešimtines, ir atliekate savo pareigą kaip pridera krikščioniui, tiesiog nuoširdžiai kaip bet kuris vyras ar moteris.

Aš jau trisdešimt metų stovėjau čia, aplink, šiame mieste, ir šaukiau šią Žinia. Aš senstu. Aš neužsilaikysiu su jumis ilgai. Bet atminkite, Teismo Dieną, mano balsas yra užrašytas, ir jis kalbės prieš jus.

¹¹⁶ Yra tik viena vieta, kur Dievas įdeda Savo Vardą, ir Jis ne kokioje nors bažnyčioje, bet Jėzuje. Yra tik viena garbinimo vieta, tik viena vieta, kur jūs esate priimti, ir tai - Mylimajame, Jėzuje Kristuje. „Nes neduota žmonėms po Dangumi kito vardo, kuriuo turite būti išgelbėti“, nei bažnyčios, nei mokymo, nieko. Jėzus Kristus!

Ir tai turėtų būti šios valandos Žinia, - „Atgręžti vaikų širdis, atgal į Tikėjimą, kuris kartą buvo duotas šventiesiems“. Ar jūs nepriištumėte Jo šį vakarą?

Ir kol mes esame palenkę savo galvas.

¹¹⁷ Ir tie, kurie norite, kad jus prisimintų maldoje, ar nepakeltumėte savo rankų. Mes negalime pakviesti prie altoriaus, kadangi labai daug. Telaimina jus Dievas. Tai bent! Kairėje nuo manęs, aš manau, yra trys šimtai.

118 O dešinėje nuo manęs, pakelkite savo rankas, pasakykite: „Aš noriu, kad mane prisimintų“. Aš manau, dešinėje nuo manęs, čia yra šimtas penkiasdešimt, ar daugiau.

Mes štai čia turime bažnyčią su didžiuliu vandens baseinu; pastorius, puikus pastorius brolis Ormanas Nevilas, padėjėjai, šie žmonės aplink štai čia, kuriuos jūs matote ir sutinkate. Kiekvieną dieną, kiekvieną vakarą, kiekvieną valandą, žmonės, kurie nori būti pakrikštyti, kurie atgailavo, visuomet laukiami. Ir jeigu jūs paklūstate šiam įsakymui, esate užtikrintas, pagal Dievo pažadą, jeigu jūs esate nuoširdus savo širdyje, priimti Šventosios Dvasios krikštą.

119 Yra tik viena garbinimo vieta. Taigi, ji nėra bažnyčioje. Ji yra Kristuje. Kaip mes įeiname į Jį? „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į šį vieną Kūną“.

Melskimės.

120 Brangus Dieve, kadangi šios rankos pakilo, jos parodo, kas buvo už šių rankų, jų širdyse, apkaltinimas, kad jie yra tikri, jog jiems reikalinga pagalba iš Tavo. Aš meldžiu už kiekvieną iš jų, Tėve. Ir aš pacituosiu Tavo Žodį. Tu pasakei: „Tas, kas Mano Žodžių klauso ir Mane Atsiuntusį tiki, turi Amžinąjį Gyvenimą, ir nepateks į Teismą; bet iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą“.

Tėve, tiesiog buvau išvykęs iš miesto kelioms savaitėms, sugrižau, paklausiau: „O kaip *tas*?“

„Nagi, jis mirė“.

„Na, o kaip apie . . .“

„Jie mirė.“

121 Brangus Dieve, vienas po kito mes esame pakviečiami, vienas po kito mes priimame iššūkį pereiti per mirties šešėlio slėnį. Ir tai teks visiems mums kaip mirtingiems. Bet, šį vakarą, Tu pasiūlei mums Savo peticiją, kad jeigu mes patikėsime Juo ir būsime pakrikštyti Jo Vardu, tai Tu mus įvesi. Ir tuomet šiame Kūne, Kristaus Kūne, ne bažnyčioje; bet Kristaus Kūne, tas Kūnas jau buvo nuteistas. Jam nereiks eiti į Teismą. Dievas išliejo Savo rūstybę ant to kūno, ir tas kūnas yra laisvas nuo nuodėmės; ir, būnant Jame, mus išlaisvina iš nuodėmės, savo Išperkamąja mirtimi už mus. Ir ten mes turime bendravimą vienas su kitu, kol Dievo Sūnaus, Jėzaus Kristaus Kraujas, laiko mus švarius nuo visų nuodėmių ir susiteršimo.

122 Tėve, Dieve, aš meldžiu, kad Tu paimtum kiekvieną iš jų į savo Karalystę. Suteik tai, Dieve. Tegul nė vienas iš jų nebūna prarastas; nei berniukas ar mergaitė, nei vyras ar moteris. Viešpatie, šį vakarą, čia sėdi kai kas iš mano artimųjų, kurie nėra po Krauju. Kiek aš prisimenu savo tėvo žodžius! Ir aš meldžiu, Brangus Dieve, kad nei vienas iš jų nepražūtų. Suteik tai, Viešpatie. Aš tikiu Tavimi dabar, kaip tik aš galiu tikėti.

123 Judėk virš mano brolių, seserų, mano draugų, ši vakarą šioje vietoje ir ten, kur klauso per telefono liniją. Kelios skirtingos valstijos klausosi, nuo pat Rytinės pakrantės iki Vakarinės. Aš meldžiu, brangus Dieve, kad ten, Tusono dykumose, ir ten, Kalifornijoje, ir Nevadoje, ir Aidahe, ten, rytuose ir aplink, ir iki Teksaso; kol pateikiamas šis kvietimas, žmonės, įsitaisę mažose bažnyčiose, degalinėse, namuose, klausosi. O Dieve, tegu tas pražuvęs vyras ar moteris, berniukas ar mergaitė, šią valandą, ateis pas Tave. Suteik tai tiesiog dabar. Mes prašome to Jėzaus Vardu, kad jie rastų šią saugią vietą, kol yra laikas.

Kai, mes matome rašyseną ant sienos, žemė pradeda nerimauti, išlaisvinimo laikas arti. Dalis mūsų šalies grimzta, kita dalis siūbuoja ir trūkinėja nuo žemės drebėjimų, kaip ir pažadėjo Jėzus, kad taip bus. Tegul jiems tai nebūna per ilgai, Viešpatie. Tegul jie priims tai dabar, nes mes pateikiame juos Tau kaip šito susirinkimo trofėjus, šios Evangelijos, Jėzaus Vardu. Amen.

124 Ar jūs tikite Juo? Telaimina jus Dievas. Kiek tiki, kad tai yra Tiesa, pakelkite savo rankas, man iš kairės. Kiek iš dešinės, pakelkite savo rankas. Telaimina jus Dievas. Kiek aš matau, visi. Tai yra Tiesa, draugai. Dievas žino, kad tai tiesa.

125 Dabar, kol esama Jame, ir būdami Jame, jūs turite priėjimą prie visko, dėl ko Jis mirė. Ir dėl ko Jis mirė? „Jis buvo sužeistas už mūsų kaltes, sumuštas už mūsų nuodėmes; bausmė dėl mūsų ramybės krito ant Jo, ir Jo žaizdomis mes esame išgydyti“. Ar jūs tikite tuo? Ar dabar jūs tikite Jo išpirkimu dėl išgydymo?

126 Ar tarp mūsų yra ligonių? Tegu jie pakelia rankas, kairėje ar dešinėje. Ištisos ligonių minios. Aš negaliu išrikiuoti eilės. Jūs matote, aš neturiu. . . negalite ateiti ant pakilos. Nėra galimybės šito padaryti.

Jie turi maldos susirinkimus kitose vietose, už ligonius, bažnyčiose ir visa kita, ten bažnyčioje.

Aš noriu jūsų paklausti kai ko. Kiek čia yra tikinčiųjų? Pakelkite savo rankas. Gerai. Aš noriu pacituoti jums Žodį, kuris yra Kristus. Paskutinis Jėzaus paliepimas šiam pasauliui, tiksliau, Bažnyčiai, Jis pasakė štai ką: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tikės; jeigu jie dės rankas ant ligonių, jie pasaveiks“. Kiek iš jūsų žino, kad tai yra tiesa, Morkaus 16, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Aš prašau jus kaip tikinčius, uždėti rankas ant ko nors esančio prieš jus. Tiesiog uždėkite savo rankas ant ko nors prieš jus, ir kiekvienas melskimės dabar maldoje vienas už kitą. Uždėkite savo rankas ant kieno nors, esančio šalia jūsų.

127 Viešpatie, čia prieš mane yra dėžutė su skepetaitėmis, su nedideliais daiktais; kažkur guli, mirštanti, kieno nors senutė motina, kūdikis prie mirties, visur sergantys žmonės. Mes skaitome Biblijoje, kaip jie imdavo prijuostes ir skepetaites nuo

Pauliaus kūno, ir dėdavo juos ant ligonių; ir piktos dvasios, netyros dvasios, ir ligos, negalės palikdavo žmones. Dabar, Viešpatie, mes žinome, kad mes nesame Šventas Paulius, bet mes žinome, kad Tu tebesi tas pats Jėzus, vienintelė Dievo numatyta garbinimo vieta. Ir dabar, šiandien, šie žmonės išreiškė tokį pat savo tikėjimą, tikėdami taip, kaip tikėjo tie žmonės. Be abejo tu paruošei jiems kelią! Ir aš dedu savo rankas ant šių nosinaičių, ir prašau, kad ligos ir negalės paliktu tuos žmones, ant kurių jas uždės Jėzaus Kristaus Vardu.

¹²⁸ Taigi, mes esame išmokyti, kad Izraelis išėjo iš Egipto, atlikdamas pareigą, jie buvo savo kelyje į pažadėtą žemę. Raudonoji jūra stoji jų kelyje. Ir Dievas pažvelgė žemyn per Ugnies Stulpą, ir jūra išsigando, atsitraukė, ir Izraelis perėjo į pažadėtą žemę. O Dieve, pažvelk per Jėzaus Kraują, šį vakarą, ir tegul ligos atsitrauks, ir šėtonas bus išvarytas. Ir tegul žmonės pereis į tą sveikatos ir stiprybės pažadą, kur Dievas pasakė: „Ir virš visko, Aš linkiu, kad tu tarptum sveikatoje“.

¹²⁹ Taigi, kaip Tu matai čia, Viešpatie Jėzau, šių žmonių rankas, uždėtas vienas ant kito, jos simbolizuoja jų tikėjimą, kur tu pasakei: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Jie meldžiasi vienas už kitą, kiekvienas savo būdu. Šalia esantis asmuo meldžiasi už juos.

¹³⁰ Dabar, Viešpatie, šis iššūkis buvo mestas, tas šėtonas, didelis apgavikas, jis neturi teisės sulaikyti Dievo vaikų. Jis yra nugalėta būtybė. Jėzus Kristus, vienintelė garbinimo vieta, vienintelis tikras Vardas, nugalėjęs jį Kalvarijoje. Ir mes tiesiog dabar pareiškiame teises į Jo Kraują, nes Jis nugalėjo bet kokią ligą, bet kokią negalę.

Ir aš kviečiu šėtoną, kad paliktų šią auditoriją. Jėzaus Kristaus Vardu, išeišk iš šių žmonių, ir jie bus laisvi.

¹³¹ Visi, kurie priims savo išgydymą, parašyto Žodžio pagrindu, išreikškite savo liudijimą atsistodami, ir pasakykite: „Aš dabar priimu savo išgydymą Jėzaus Kristaus Vardu“. Atsistokite.

Šlovė Dievui! Štai taip. Pažvelkite štai čia, kaip stojasi šie luoši ir visa kita. Šlovė Dievui. Štai. Tik tikėkite. Jis čia. Kaip nuostabu!

¹³² Už šios auditorijos, ten lauke, per telefono liniją, jei tik jūs matytumėte! Aš manau, kad kiekvienas asmuo čia, kiek aš matau, arba dauguma iš jų, šiuo metu stovi. O, koks nuostabus laikas! Viešpaties Buvimas, štai kas tai! „Kur yra Viešpats Buvimas, ten išlaisvinimas, ten laisvė“. Dievo Dvasia daro mus laisvus.

¹³³ Taigi, kad Jis išgydė mus, mes tuo tikime. Jis išgelbėjo mus; mes tuo tikime. Tie, kurie nori būti pakrikštyti, baseinas paruoštas. Bet kuriuo laiku, bet kuriuo laiku, kada jūs panorėsite ateiti, čia bus kas nors, kas pasirūpins tuo.

Ir dabar, aš manau, prieš mums užbaigiant, mes turime sugiedoti vieną seną bažnyčios giesmę. „Aš myliu Jį, aš myliu Jį, nes Jis pirmas pamilo mane“. Pakelkime savo rankas į Dievą ir sugiedokime ją iš visos savo širdies!

Mes norime susitikti su jumis ryte, dešimt trisdešimt, šiame pastate, temai „*Santuoka Ir Skyrybos*“. Gerai.

Sugiedokime ją kartu.

Aš myliu Jį,

Tegul ši didinga auditorija dabar gieda! Kas anapus laidų, taip pat ją giedokite.

Nes Jis pirmas pamilo mane
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.

¹³⁴ Kur tai buvo atlikta? Ant Kalvarijos medžio. Kol mes vėl tai giedame, aš noriu, kad jūs paspaustumėte ranką, esantiems aplink jus, sakydami: „Telaimina tave Dievas, piligrimai“.

Aš... (...?...)

Nes Jis pirmas . . .
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant . . .

¹³⁵ O, argi Jūs nemylite Jo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Argi Jis ne nuostabus? [„Amen“.] Ar Jis jūsų slėptuvė? [„Amen“.] Jis yra Uola nuvargusioje žemėje, Priedanga audros metu, vienintelis Prieglobstis, kurį aš žinau. Todėl:

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėlis,
Dieviškas Išgelbėtojas;
Dabar išgirsk mane kol aš meldžiuosi,
Pašalink visą mano kalnę,
Leisk man nuo šios dienos
Būti visiškai Tavo!

Pakelkime savo rankas kai mes dainuojame tai.

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėli,
O Dieviškas Išgelbėtojai;
Dabar išgirsk mane kol aš meldžiuosi,
Pašalink visą mano nuodėmę,
O leisk man nuo šios dienos
Būti visiškai Tavo!

Palenkime savo galvas dabar, kol mes ją niūniuojame.

Kol aš einu per gyvenimo tamsius labirintus,
Ir sielvartas išsisklaidęs aplink mane,
Būk Tu mano Vedliu;
Įsakyk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyk liūdesio ašaras,
Nei neleisk man niekada nuklysti
Nuo Tavęs.

Kol mes stovime palenkę galvas, mūsų brangus pastorius,
brolis Ormanas Nevilas, paleis susirinkusius.

DIEVO IŠRINKTA GARBINIMO VIETA LIT65-0220
(God's Chosen Place Of Worship)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio vakarą, Vasario 20 d., 1965 m., Parkview vidurinėje mokykloje, Džefersonvilis, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org